

som det her til i EU-regi at arbejde for, at man får mere rimelige regler.

Jeg må indrømme, at jeg ikke har hørt nogen medlemmer under debatten her i dag, der ikke har villet indrømme, at man fra den danske regerings side sammen med andre lande har en mulighed for at betinge tilslutningen til den statut for Europa-Parlamentets medlemmer af, at medlemmerne fremover eksempelvis rejser efter regning. Man vil kunne sige til Europa-Parlamentet, at vi altså vil have nogle regler, der er mere rimelige, og så skal Europa-Parlamentet overholde dem. I hvert fald har man muligheden for at sanktionere det efterfølgende, hvis ikke de gør det.

Kl. 16.00

Jeg synes, det er ærgerligt, at man ikke fra dansk side kan samle sig sammen til klart at markere de her ting, så der ingen misforståelser kan være om den måde, man aflønner europa-parlamentarikere på og heller ikke om rejsereglerne.

Så er der nogle, der siger, det var den konservative fru Helle Sjelle, at man også skal vænne sig til, at Europa-Parlamentet ikke længere bare er en snakkeklub, det skal have mulighed for at træffe egne beslutninger. Ja, det er rigtigt nok at det skal det måske have. Det kan vi være uenige om, men der er så et flertal, som bakker op bag, at Europa-Parlamentet skal have mere magt og også skal bestemme nogle af de her ting.

Spørgsmålet er bare, hvor langt man kan drive det, hvor langt man kan acceptere at føre linjen ud fra at være en snakkeklub til ikke at være en snakkeklub og til at bestemme regler, der er fuldstændig groteske. Der må da være en grænse også for den danske regering.

Der er det, jeg forstår, at regeringen også kan se, der er et problem. Det, jeg så ikke forstår, er, at man ikke vil sætte magt bag og ikke reelt vil ændre de regler, der er tale om. Det burde da være endnu mere klart, når vi står foran et valg til netop det parlament, vi snakker om her, at så burde den danske regering sammen med andre landes regeringer få styr på de her ting i stedet for bare at lade sig vælte omkuld af alle mulige forskellige interesser, der er i denne her sag.

Vi må nok erkende, at vi ikke kommer meget videre, når ikke engang det danske Folketing kan samle sig sammen til at sige til regeringen, at nu skal den altså arbejde et hundrede procent for de her ting og om nødvendigt tage det op i

de allervigtigste diskussioner, man har i øjeblikket, f.eks. om forfatningen; vigtige beslutninger i EU's historie.

Hvis ikke man får skabt fornuftige regler på det her område, så vil den mistillid, som nogle eller mange mennesker i Danmark nærer til EU, fortsætte, fordi folk ikke kan forstå, at noget så banalt, som at medlemmerne selvfølgelig ikke skal kunne hæve ekstra penge for at rejse, bliver der ikke rettet op på.

Lad det være en opfordring til regeringen om at arbejde aktivt for det, som står i det her beslutningsforslag, når der nu ikke kan samles et decideret flertal i Folketingssalen for det, vi ønsker.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Udenrigsministeren ønsker ordet, så vi skifter lige pladser et øjeblik.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg tillader mig lige inden den videre debat at komme op og bede om at få lov til at præcisere noget:

Når hr. Peter Skaarup siger, at vi jo bare kan lave sanktioner, så kan man altså ikke lave sanktioner over for et parlament. Der er heller ikke nogen, der kan lave sanktioner over for det danske Folketing.

Det, Parlamentet gør, er, at det jo selv fastsætter disse regler. Det, man så kan gøre, er at prøve at få en ordning, og det er det, Ministerrådet har prøvet, og det er det, Danmark har arbejdet for i Ministerrådet med en masse af de komponenter, som ligger i Dansk Folkepartis beslutningsforslag. Det er bare adresseret forkert, for det er ikke noget, det danske Folketing kan sidde og afgøre, ligesom et andet parlament heller ikke kan afgøre det danske Folketings forhold.

Det, der karakteriserer parlamenter, er, at de er suveræne, og det er Europa-Parlamentet også. Det, vi så kan gøre, er at arbejde for et forlig. Det har været tæt på, men det lykkedes ikke. Der var uenighed i Ministerrådet på grund af lønforholdene, og der er ikke enighed med Parlamentet på grund af forholdet mellem løn og godtgørelse.

Jeg bad bare om ordet for at præcisere, at så enkelt, som hr. Peter Skaarup fremstiller det, at man bare kan lave sanktioner, er det altså ikke, for det kan man ikke over for et parlament.